

РЕШЕНИЕ

№ 2145

гр. София, 20.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 18.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **5533** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 18644 от 17.05.2024 г. и вх. № 19759 от 03.06.2024 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от Г. П. Г., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес [населено място], кв. Ф., [улица], чрез адв. Н. Г., с адрес за кореспонденция [населено място], [улица] срещу решение № 2153 - 18 – 8 от 30.04.2024 г., на директора на ТП на НОИ С., с което потвърдено разпореждане № 2107-18-65#4 от 06.03.2024 г., издадено от Ръководител „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ-С., с което е възобновена личната пенсия на жалбоподателя; отменено с разпореждане № 5 по прот. № N01296 от 08.08.2017 г., с което е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на оспорващия и на същия е отказано отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал. 2 от ПЗР на КСО. Жалбоподателят оспорва посоченото решение като незаконосъобразно и постановено при неточно прилагане на материалния закон, поради липса на законовите предпоставки на чл. 99, ал.1, т. 2, б. „г“ КСО, Твърди се нищожност на обжалвания административен акт като противоречащ на влязло в сила решение № 1527 от 11.03.2021 г. на АССГ, съгласно чл. 177, ал.2 АПК. Оспорващият изразява своето несъгласие към мотивите на административния акт и не приема, че основанийето за спиране на пенсията му е, защото има образувани досъдебни производства и че пенсионното му досие е предадено на разследващите органи с оглед установяване на

приложени към него неистински или поправени документи. Инвокират се доводи, че неправилно пенсионните органи приемат, че с УП - 2 се установява осигурителен доход, а не осигурителен стаж, поради което удостоверението за осигурителен доход се взема предвид при изчисляване на индивидуалния коефициент, а не за изчисляване на осигурителен (трудов) стаж. На следващо място се посочва, че е представил надлежно оформена трудова книжка по отношение на трудовия му стаж, поради което не е следвало да се дава превес на осигурителния доход, посочен в УП-2. В хода на съдебното производство оспорващият, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира разноски.

Ответната страна – директора на ТП на НОИ С., редовно призован, се представлява от юрк. Н., която оспорва жалбата и предлага да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление вх. № МП-31144 от 18.03.2013 г. по описа на ТП на НОИ – С., Г. Г. е поискал отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване. Такава му е отпусната с Разпореждане № 10/прот. № N58025 от 28.03.2013 г.

На 22.06.2017 г. чрез пълномощник жалбоподателят е подал Заявление № 2113-18-431 по описа на ТП на НОИ – С. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. С разпореждане № 5/прот. N01296 от 08.08.2017 г. на Ръководител „ПО“ при ТП на НОИ С. е била отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Пенсионният орган е започнал проверка на верността на данните, отразени в УП-2 изх. № 194 от 21.11.1994 г. и тези, посочени в ТК № 1131 от 05.01.1981 г., по която е зачетен осигурителен стаж за периода от 05.01.1981 г. до 12.09.1994 г. на длъжност „подземен миньор“ при осигурителя „Каменовъглена мина П.“ и за периода от 26.09.1994 г. до 07.10.1996 г. на длъжност „работник“ при осигурителя „М.“-Б.. В хода на проверката ТП на НОИ – С. е събрал доказателства за осигурителния стаж на жалбоподателя от ТП на НОИ – К., където фигурира лице с имената на оспорващия, но без подпис за сравнение; съгласно друго писмо на ТП на НОИ – К. от 03.10.2018 г. – за периода от м. 01.1981 г. до м. 12. 1994 г. липсват данни за с лице с имена Г. П. Г., с изключение за м. 07.1989 г., м. 08.1989 г., м. 10.1989 г., м. 11. 1989 г.; за 1989 г. в същата ведомост е намерено лице с имена Г. П. Н.; писмо от 18.02.2019 г. на Столична община – няма данни за промяна в имената на Г. П. Г.; писмо от 19.02.2019 г. на Началник отдел ООА при ТП на НОИ – С., към което са приложени 11 бр. разпечатки на ведомости за м. 07.1989 г., м. 08.1989 г.м. 10. 1989 г., м. 11. 1989 г. и м. 12. 1989 г., в които фигурира името Г. П. Г. и писмо от 05.03.2019 г. на ТП на НОИ – К. за представяне на УП изх. № 1042-09-506#1 от 05.03.2019 г., на базата на които е установено, че жалбоподателят не фигурира във ведомостите за заплати на „М. П.“, [населено място] за периода от м. януари 1981 г. до м. декември 1994 г., с изключение на м. 07.1989 г., м. 08.1989 г., м. 10.1989 г., м. 11. 1989 г и м. 12. 1989 г.

С писмо от 26.09.2018 г. началник на отдел „Пенсии“ при ТП на НОИ – С. е изискал от Г. Г. да представи военна книжка № 021907 от 15.09.1978 г. и ТК № 1131 от 05.01.1981 г., върнати му с опис на върнати документи от 16.08.2017 г. В указания срок жалбоподателят не ги е представил. Постъпил е отговор през 2019 г., когато оспорващият е дал разяснения, че исканите документи ги е предал на своя пълномощник Т. Т. и че същите не се намират при него, поради което не може да предаде в ТП на НОИ – С..

С писмо вх. № 1029 – 18-335 от 16.01.2019 г. от МВР-С. са били изискани всички оригинали на документи от преписката на Г. Г. за проверка по преписка № 342р-586/2019 г. по описа на ОДМВР-С.. Оригиналите са предани на 16.01.2019 г.

При тези данни с Разпореждане № 2123-18-29#1 от 19.03.2019 г. на Ръководител „ПО“ личната пенсия за осигурителен стаж и възраст по §4, ал. 2 ПЗР на КСО на Г. Г., е била спряна. Това разпореждане е било обжалвано пред директора на ТП на НОИ – С., който го е потвърдил с Решение № 1040-18-40 от 14.06.2019 г. Същото е било обжалвано пред АССГ, който с Решение № 6668 от 08.11.2019 г. е отхвърлил сезиращата го жалба като неоснователна. Съдебният акт на АССГ е бил обжалван пред ВАС, където с Разпореждане № 1642 от 31.01.2020 г. касационното производство е прекратено.

С Разпореждане № 2175-18-21#1 от 24.02.2020 г. ръководител „ПО“ към ТП на НОИ – С., е отменил Разпореждане № 5 от 08.08.2017 г. по Протокол № 01296 от 08.08.2017 г., с което е била отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя и е постановил отказ за отпускане на такава, а с Разпореждане № РНП-2-4-18-00751976 от 12.05.2020 г. е разпоредил възстановяване на недобросъвестно получена сума за пенсия за осигурителен стаж и възраст. След обжалване по административен ред това разпореждане е потвърдено с решение № Ц 1040-18-12 от 15.07.2020 г. на директора на ТП на НОИ – С.. Този акт на директора на ТП на НОИ – С. и потвърденото с него разпореждане са отменени с Решение № 1527 от 11.03.2021 г. на АССГ.

В изпълнение на решение № 1527 от 11.03.2021 г., постановено по адм. дело № 8284 по описа за 2020 година на АССГ, ответникът е издал Решение № 1040-18-45 от 12.07.2021 ф. , с което е отменил Разпореждане № 2175-18-21#1 от 24.02.2020 г., с което е отменено Разпореждане № 5 от 08.08.2017 г.. по Протокол № 01296 от 08.08.2017 г. и е отказано отпускането на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, и е върнал преписката на ръководителя „ПО“ за изпълнение на указанията, дадени в мотивите на съдебния акт. Това решение на директора на ТП на НОИ – С. отново е било обжалвано от Г. Г. пред АССГ, където е образувано адм. дело № 8980 по описа за 2021 г. и по което е постановено решение № 5139 от 28.07.2022 г., с което е прогласена нищожността на административния акт. ВАС с решение № 5555 от 29.05.2023 г. е оставил в сила решението на АССГ.

Със заявление № 2107-18-65 от 15.06.2021 г. жалбоподателят е поискал да се възобнови личната му пенсия за осигурителен стаж и възраст. Пенсионният орган е издал Определение № [ЕГН]/ 2107-18-65#1 от 15.07.2021 г., с което е оставил без разглеждане искането за възобновяване на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст с мотивите, че е налице хипотезата на чл. 27, ал.2, т. 2 АПК – налице е всящо административно производство със същия предмет, пред същия орган и с участието на същата страна. Г. Г. е обжалвал това определение пред АССГ, който с Определение № 6867 от 16.09.2021 г., постановено по адм. дело № 8099 по описа за 2021 г., го е отменил и е върнал преписката на административния орган за решаване на искането по същество. С оглед на това пенсионният орган е издал Разпореждане № 2107-18-65#2 от 13.10.2021 г., с което е направил отказ за възобновяване на личната пенсия на Г. Г. с мотив, че е налице образувано ДП № 44/2019 г., част от което са документи, касаещи пенсията на жалбоподателя, което не приключило към момента и няма основание за възобновяване. В резултат на административно обжалване, директорът на ТП на НОИ – С. е издал решение № 1040-18-9 от 31.01.2022 г.,

отменено с решение № 9300 от 05.10.2023 г., постановено по адм. дело № 637/2023 г. по описа на ВАС и е върнал преписката за ново произнасяне по подаденото от Г. заявление за възобновяване на спряната му пенсия.

Въз основа решението на ВАС, пенсионният орган е издал ново разпореждане № 2107-18-65#4 от 06.03.2024 г., с което е възобновил пенсията на Г. Г., отменил е Разпореждане № 5/прот. № 01296 от 08.08.2017 г., с което е отпусната пенсията за осигурителен стаж и възраст и е отказал да отпусне същата с мотивите, че жалбоподателят не отговаря на условията на § 4, ал. 2 ПЗР на КСО за 2017 г. поради факта, че няма необходимия сбор от осигурителен стаж и възраст.

Недоволен от това разпореждане Г. Г. го е обжалвал пред решаващия орган, директор на ТП на НОИ – С., който с Решение № 2153-18-8 от 30.04.2024 г. го е потвърдил.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните. С определение № 14 555 от 12.08.2024 г. по делото съдът изиска за послужване адм. дела № 8284/2020 г., № 8980/2021 г. и № 1708/2022 г. по описа на АССГ. Същите са приобщени към делото. Със същото определение е изисквана информация от СГП за хода на производството по пр.пр. № 20857 от 21.12.2023 г.. По делото е постъпила изискваната информация, както и Постановление за частично прекратяване на наказателното производство по отношение на шестте обвиняеми лица.

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

От данните, събраните по делото и от изразеното становище от ответника, липсва точна дата, на която адресатът в получил административния акт, поради което съдът приема, че жалбата е депозирана в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от Административно - -процесуалния кодекс (АПК), приложим на основание чл. 118, ал.2 от КСО, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 - дали актът е издаден от компетентен орган, дали са спазени материалноправните и административнопроизводствените правила; дали актът е издаден в писмена форма и дали същият е съобразен с целта на закона.

За да отмени разпореждане № 5 по протокол № N 01296 от 08.08.2017 г., издадено от ръководител „ПО“ при ТП на НОИ – С. на основание чл. 99, ал.1, т. 2, б. „г“ от КСО, пенсионният орган е приел, че жалбоподателят не отговаря на изискването на § 4, ал. 2 от ПЗР на КСО за 2017 г., тъй като не се зачита посоченият стаж в УП 2 с рег. № 194/21.11.1994 г., издадено от ЕД „М. П.“, [населено място], защото от извършени последващи проверки е установено, че Г. Г. не фигурира във ведомостите за заплати за удостоверение период от 01.01.1990 г. – 31.12.1992 г. това обстоятелство се посочва, че допълнително се потвърждава от писмо на СГП от 21.12.2023 г.(л.71,72). На следващо място е изключен удостоверение с УП стаж в „М.“, [населено място] на база проверка от правопреемника и осигурител „ИНФРА СТРОЙ“ ООД, която е установила, че името на жалбоподателя не фигурира във ведомостите за периода 26.09.1994 г. – 07.10.1996 г. С оглед ново постъпилите данни пенсионните органи са

признали на оспорвания 5 месеца осигурителен стаж по чл. 104, ал. 3 от КСО и осигурителен стаж от 3 категория труд - 2 години, 00 месеца и 29 дни или общо осигурителен стаж в превърнат към трета категория труд – 3 години, 03 месеца и 29 дни. Безспорно установения осигурителен стаж пенсионния орган е приел, че Г. Г. не отговаря на изискването на §4, ал. 2 от ПЗР на КСО за 2017 г., поради което не следва да му бъде отпускана лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

При наличието на тези нови данни ответникът е приел в своето решение, че законосъобразно е приложен реда на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО, за да отмени разпореждане № 5 по протокол № N 01296 от 08.08.2017 г., издадено от ръководител на „ПО“ при ТП на НОИ – С..

Макар и да се посочва изрично от едно то основанията, които са породили съмненията на пенсионните органи, е фактът, че пълномощника на жалбоподателя Т. Л. Т. е сред обвиняемите лица по ДП № 44/2019 г. по описа на Следствен отдел – Специализирана прокуратура.

По изложените съображения, съдът намира жалбата на Г. Г. за неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход на спора на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсулт, определени по реда на чл. 143, ал. 3 АПК във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.24, изр. 2 от Наредбата за заплащане на правната помощ в среден размер, а именно 180,00 лв.

Водим от горното, Административен съд София град, Трето отделение, 8 –ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. Г., ЕГН [ЕГН] срещу решение № 2153 - 18 – 8 от 30.04.2024 г., на директора на ТП на НОИ С., с което потвърдено разпореждане № 2107-18-65#4 от 06.03.2024 г., издадено от Ръководител „Пенсионно осигуряване“ при ТП на НОИ-С..

ОСЪЖДА Г. П. Г., ЕГН [ЕГН] да заплати на Националния осигурителен институт сторените по делото съдебно – деловодни разноски за юрисконсулт в размер на 180,00 (сто и осемдесет) лева.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: